

den Hazard, som er forbunden med at sælge Fæstegods, medens det endnu er bortfæstet; der skal lægges en Beregning til Grund, som enten bliver til Skade for vedkommende Fæster eller til Skade for vedkommende offentlige Stiftelse; lever Fæsteren længere, end der er beregnet, saa bliver Skaden hans, lever han ikke saa længe, bliver Skaden den offentlige Stiftelses. Men kan man efter et saadant Forlangende fra Fæsteren med Billighed paalægge den offentlige Stiftelse at modtage en muligvis meget ringe Sum og modtage den paa de Betingelser, hvorpaa Stiftelsen nødvendigvis maa modtage den, naar Stiftelsen ikke skal benytte Noget af sin Substant, det vil sige, forbruge noget af sin Capitalformue. Derfor Stiftelsen ikke skal forbruge Noget af sin Capitalformue, saa maa den i en Række af Aar, maaskee en 20 à 30 Aar, som efter Beregning lægges til Grund for Afslaget Størrelse, vedblive aarlig at oplægge Rente og Rentens Rente for til Slutningen at faae Købesummen ud. Naar vedkommende Fæster ønsker at gjøre en saadan Afbetaling, saa lad ham selv beholde Pengene og oplægge Rente og Rentens Rente, indtil han har den hele Købesum, som han skal udbetale til den offentlige Stiftelse, men hvorfor Stiftelsen skal paatage sig den Uleilighed for Fæstebonden, at oplægge Rente og Rentens Rente af en, som meget let kan være Tilfældet, meget ubetydelig Capital igjennem en lang Aarrække, det indseer jeg virkelig ikke. Det kunde muligvis være temmelig ligegyldigt for en Stiftelse, der har betydelige Midler, og som kan regne paa i hver Termin at have betydelige Omsætninger, betydelige Summer at udsætte, men af de her nævnte Stiftelser er der mange, hvis Formue er saa ubetydelig, at de maaskee slet ingen Omsætninger have i Terminen, og jeg vil da spørge, hvorledes skal en saadan Stiftelse gjøre nogle enkelte Dalere, hvortil Renten og Rentens Rente kan beløbe sig, frugtbringende, men naar den ikke kan gjøre dem frugtbringende, maa den lade dem henligge uden Rente, hvilket altsaa bliver til Tab for den. Jeg indseer derfor, som sagt, ingen Grund, hvorfor Fæstebonden ikke selv kan opspare Capitalen; lad ham selv udsætte de 200 à 300 Rd., som han mulig-

vis kommer til at give istedetfor 1,000 Rd., og lad ham saa opspare Rente og Rentens Rente deraf, indtil han har den hele Købesum, men at bebyrde Stiftelsen med en saadan minutieus Beregning og Opsparing vilde efter min Formening være urigtigt.

Ordføreren: Da den ærede sidste Taler ikke har frasødt sin Indstilling under Nr. 3, og, saavidt jeg erindrer, heller ikke under Nr. 2 . . .

Formanden: Forslaget under Nr. 2 er bortfaldet paa Grund af Afstemningen over § 1, Forslaget under Nr. 3 har den ærede Forslagsstiller derimod fastholdt.

Ordføreren: Ja, saa maa jeg paa Udvalgets Vegne gjøre nogle Bemærkninger derved. Udvalget har troet, at det ikke kunde benægtes, at der kunde være Anledning til at aabne Fæsteren eller Leieren Udgang til at betale det, som han skulde betale contant, i to Terminer, og forsaavidt den ærede Forslagsstiller har indstillet, at Halvdeelen skulde erlægges af det, der skulde betales i rede Penge strax ved Handelens Afslutning, og den anden Halvdeel i 11te Juni eller 11te December Termin, som indtræffer et Aar derefter, har man fundet, at det vel kunde være rigtigt at faae en saadan Bestemmelse optaget, hvilket vil kunne ske ved et Endringsforslag fra Udvalgets Side inden 3die Behandling. Naar det derimod fremdeles hedder, at Capitalen skal være uopstigelig fra det Offentliges Side efter Køberens Valg, enten saalænge han eller hans Enke besidder Gaarden, eller i 30 Aar fra Forfæstningens Udskedelse at regne, da troer jeg, at det maa tilspies, at det bør være Fæsterens „ugifte“ Enke, der besidder Gaarden; det er iøvrigt Noget, som nærmere vil komme under Overveelse inden 3die Behandling. Men naar derimod den Betingelse i Slutningen er søiet til: „forsaavidt Gaardens Eier opfylder de Forpligtelser, som Skjødet paalægger ham, og de aarlige Renter af Købesummen til rette Tid erlægges“, da troer jeg, at det er overflødig, da det formeentlig ligefrem følger af de Ord, som staae lige iforveien, at Forfæst-